

totes les institucions de Castelló, puga substituir el senyor Fabra. Això és al que han de dedicar el temps i no a buscar més problemes. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Para formular la pregunta, por el Grupo Compromís, tiene la palabra la ilustre diputada señora Oltra, síndica.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, quines mesures ha pres el Consell per a revitalitzar el teixit industrial valencià i frenar la creixent desocupació, destrucció d'ocupació del nostre territori?

La senyora presidenta:

Per a contestar, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

En primer lloc, vàrem posar en marxa un pla de dinamització econòmica que comprenia la pràctica totalitat dels sectors productius i, a més, també una injecció econòmica al sistema financer, que és una de les qüestions en estos moments més complicada; hem aprovat el II Pla de competitivitat. En tots els sectors productius de la Comunitat Valenciana ja s'ha posat en marxa, entre altres qüestions el recolzament i l'impuls al sòl industrial, molt important perquè estiga a l'abast de qualsevol xicoteta i mitjana empresa; projectes d'inversió per a donar-li un espai logístic a la Comunitat Valenciana que done competitivitat al nostre territori, i jo crec que, a més, el més important, perquè dona un suport de confiança i de recolzament en les nostres possibilitats, va a ser l'assignatura del Pavace, del Pla per la creació de llocs de treball i d'aposta per la nostra societat.

Comissions Obreres, Unió General de Treballadors, els empresaris i el govern valencià, varen voler donar una sensació de treball en conjunt, on se posen una quantitat important de mesures en eixa proposta, en eixe pacte, per a moments de complicació econòmica i social tindre un camí comú que compartir.

Jo estic convençut que, a banda de les qüestions d'inversions, de despesa i de recolzament, des de la investigació, la formació als sectors productius, a propostes de millora del nostre territori, per assolir qualsevol tipus de pacte, en este cas en els sectors més implicats, en agents socials, sindicats i empresaris, és una molt bona manera d'entendre el que ha de ser un futur compartit.

Estic molt il·lusionat en eixe desenrotllament d'eixe gran pacte, entre altres coses, perquè engloba la pràctica totalitat de les mesures que hem posat en marxa en matèria econòmica, en matèria social, en matèria d'investigació i, també, en allò que ha de vore en les línies de recolzament de la competitivitat del nostre teixit productiu. No s'ha fet en molts llocs d'Espanya, però jo crec que és un camí de serenitat i de saber exactament el que hem de fer en cada moment.

Confie moltíssim en eixe treball, com confie també en les qüestions que estem desenrotllant en estos moments des d'un govern responsable, seriós i amb sentí comú.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Tenia l'esperança que hui me contestara el que jo li preguntava. Crec que seguix vosté tenint un problema i és que no sap conjugar els verbs en passat. Jo li preguntava què ha fet vosté. I vosté me ve una altra vegada en la tirallonga de coses que pensa fer, «anem a fer», sense donar xifres i sempre les mateixes vaguetats.

Mire, vosté, hui s'han publicat les dades de desocupació del mes de setembre, pel ministeri, que vosté diu que se fia molt del ministeri. Bé, doncs, li vaig a donar dades del ministeri. Vosté presumia en el 2006 –li ho torne a dir perquè com no me va escoltar el dia del debat de política general, doncs, jo insistiré–, vosté presumia d'haver creat 325.000 llocs de treball, fa només dos anys. Jo li deia en el debat de política general que des del 2006 fins agost del 2008 la desocupació havia crescut en 102.000 persones a la nostra comunitat. Però, des d'agost de 2008 fins a setembre de 2008 hem crescut en 10.000 parats més. És de veres que la xifra de desocupació és esgarrifosa en tot l'estat espanyol, però a la nostra comunitat és especialment esgarrifosa.

Hem crescut des de 2006 en 112.000 valencians aturats nous, 112.000 famílies. I li torne a insistir. Si vosté s'apunjava les dades bones, s'apunta també esta xifra? ¿Eixes famílies també són la seua prioritat, eixes famílies que ara tenen dificultats per a arribar a finals de mes? En un mes, 10.000 valencians més, en un mes, 10.000 valencians més han engrossit la xifra d'atur registrat.

En un any, vostés han pujat l'atur, han destruït ocupació en 44,69%; 14,5 punts per damunt de la mitjana estatal, el mes passat estava en 13, ara en 14,5, *y subiendo*. Vosté tindrà responsabilitat en esta xifra? Evidentment –li torne a insistir–, la crisi és global. El govern Zapatero també té responsabilitat en frenar la desocupació. Però, eixos 14,5 punts per damunt de la mitjana estatal són responsabilitat seua i del seu govern.

Enhorabona, senyor Camps, vosté ha situat la nostra comunitat entre les comunitats líder en creació d'ocupació. Enhorabona!

En producció industrial hem baixat. Estem 10 punts per sota de la mitjana estatal. I això explica per què la xifra de desocupació creix per damunt de la mitjana estatal a la nostra comunitat.

I enfront d'això, el senyor Gerardo Camps –li recorde el que deia–, fa a penes un any, deia: «Las cifras ponen de manifiesto que nuestra autonomía no es solo un territorio atractivo para las personas que quieren encontrar trabajo, sino también para la inversión, tanto productiva como en tenencia de valores. La confianza de los inversores está avallada por la alta rentabilidad que le aportan las inversiones que se realizan en nuestro territorio, el gran volumen de inversión extranjera que atrae la Comunidad Valenciana, hecho que recuperate en la creación de empleo y en el impulso de nuestra economía. Las condiciones económicas y sociales de la comunidad, su grado de progreso y la disponibilidad de sueldo industrial han contribuido a convertir nuestro territorio en un destino preferencial por parte de las multinacionales».

Doncs, jo no sé qui està fent els beneficis, però, sens dubte, un lloc meravellós per a trobar treball la nostra comunitat no és. Què fa el seu govern? Vendre esperança, que és el que ha fet vosté este matí. Serà Esperanza Aguirre, perquè

altres esperances només són esperances falses les que vosté està venent als valencians. I les falses esperances són letals per a un govern, també per al seu. I vosté ho pagarà, i més prompte del que vosté pensa.

Vosté ha invertit –ordre d'agost– en el teixit industrial, en innovació, 8,4 milions d'euros. 8,4 milions d'euros és el que vostés se gasten en dos campanyes de propaganda institucional dient com és de líder la nostra comunitat. 8,4 milions d'euros és una ridícula per a voler fer competitiu el nostre teixit industrial, per a apostar pel teixit industrial valencià. I què s'ha de fer? Vosté me parla sempre que li faça propostes, després no m'escolta, però, bo, jo ací insistisc. Doncs, un nou model productiu. Li ho dèiem fa un any, que no estiga depenent de la construcció; inversions públiques en innovació, en tecnologia, i han de ser més de 8 milions d'euros, senyor Camps; la defensa del nostre teixit industrial; crear activitat econòmica i ocupació en nous sectors estratègics; potenciar el foment de noves ocupacions lligades al desenvolupament de la Llei de dependència, al desenvolupament de polítiques mediambientals com energies renovables, com reciclatges, etcètera; invertir en educació, en formació professional –ahir teniem ocasió de debatre amb el senyor conseller d'Educació– i reciclatge dels treballadors per a millorar la qualitat en l'ocupació.

Això és el que s'ha de fer. Això és el que fem nosaltres on governem. Però això seria si tinguérem un president que es preocupara realment pels valencians i per les valencianes, que es preocupara per les famílies, com tant diu vosté. Però, el que tenim és un president que ni està ni se l'espera. El que tenim és un president...

La senyora presidenta:

Muchas gracias...

La senyor Oltra Jarque:

Jo demane els 30 segons que ha tingut el president, almenys els 26 que ha tingut el senyor Luna.

La senyora presidenta:

Perdón, señora Oltra, ha consumido usted su tiempo.

La senyora Oltra Jarque:

El que tenim és un president que ni està ni se l'espera. President en Mundo Ilusión. Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Per a contestar, té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta. Senyories.

Me ha dicho que donde ustedes gobiernan... No sé, estaba intentando recordar dónde están ustedes gobernando ahora. *(Des de l'escó un diputat diu: «En el País Vasco»)*. En el País Vasco, gobiernan con... Pues, muy bien.

Vamos a ver, señoría, no fueron 300.000, sino 400.000 los empleos creados en la anterior legislatura. El índice de producción industrial evoluciona mejor en la Comunidad Valenciana que en el resto de España. El crecimiento del paro de este último mes ha sido menor que la media nacio-

nal, somos la décima comunidad autónoma en crecimiento de desempleo. Yo creo que estamos en mejores condiciones para afrontar la crisis económica de Zapatero que cualquier otra comunidad autónoma española. Lo creo sinceramente. Creo en nuestras posibilidades. Creo en el gobierno –fíjese–, pero creo también en nuestras posibilidades, las posibilidades de una comunidad como la valenciana, que ha hecho muy bien los deberes.

Tanto es así, que durante el ciclo económico iniciado con los gobiernos del Partido Popular y destrozado por el gobierno de Zapatero, que fue un ciclo constante de crecimiento en España, la Comunidad Valenciana fue la que más creció, la que más ocupación creó, la que más expectativas puso en marcha y la que más gente atrajo a la población activa de nuestra tierra y al censo, también, autonómico. Por eso, somos cinco millones de personas y no cuatro millones de personas. Porque la Comunidad Valenciana cogió un ciclo económico favorable gracias a las políticas del Partido Popular y aprovechó hasta sus últimas consecuencias para hacer de esta tierra una tierra irreconocible para quienes hace 15 años veían como estaba la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

Yo ya le he dicho las medidas que hemos puesto en marcha. En primer lugar, le vuelvo a recordar, y es muy importante que con los sindicatos y con los empresarios hemos vuelto a firmar un nuevo pacto por el empleo, con un objetivo cierto de seguir poniendo en marcha políticas al servicio de la gente, que los planes de competitividad ya van por su segundo plan, su segundo convenio, acordado con los propios sectores productivos, no a la trágala como hacen los socialistas, sino hablando, dialogando y poniendo en marcha medidas que nos permitan salir a todos juntos hacia adelante, no con saludos militares, como el del señor Luna, sino con el saludo honesto y sincero de quien quiere de verdad ponerse en marcha a trabajar con aquellas personas que creen que pueden poner en marcha proyectos comunes, y, sobre todo, y, sobre todo, con el convencimiento de que tenemos un mal gobierno en España y un gobierno en la comunidad al servicio de nuestros intereses.

Esa es la gran diferencia. Y por eso reivindicamos lo que entendemos que es bueno: las infraestructuras, el agua, el millón de personas que no están reconocidas y la seguridad ciudadana para nuestra tierra, pero, además, ponemos en marcha planes de competitividad, ponemos en marcha planes para dinamizar nuestra economía y ponemos también en marcha planes de acuerdo social con nuestros conciudadanos, en este caso interlocutores de los agentes sociales. Y eso es muy importante, porque todos juntos –estoy convencido– saldremos de esta crisis creada por Zapatero. *(Des de l'escó un diputat diu: «Muy bien.»)* *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, si el que volien transmetre hui ací és serenitat, confiança, sentit comú, de cara a una societat que està patint els problemes d'una crisi econòmica mundial, europea, espanyola, però també valenciana, crec que dir-li al president del govern «enemigo público» no contribuïx a crear eixe clima de confiança que necessitem per abordar tots junts la crisi econòmica.

Jo li demane al portaveu del Partit Popular que retire eixes paraules.

En estos moments, els milers de valencians i valencianes desocupats volen solucions i no volen embolic ni crispació entre el govern valencià i govern central. Així no anem a solucionar els problemes.

Jo li pregunte: què van a fer vostés per a incrementar la liquiditat del sector productiu per al finançament de les xicotetes i mitjanes empreses, perquè amb 300 milions d'euros no n'hi ha prou, senyor conseller? Què va a fer el seu govern per al sector... *(Inoible per raons tècniques)*

La senyora presidenta:

Para contestar, tiene la palabra el vicepresidente del Consell y *conseller* de Economía.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señora presidenta.

Señor Morera, vamos a hacer y estamos haciendo lo que no hacen otros; en concreto, el Gobierno de España. Porque el gobierno de La Generalitat –que, por cierto, ahora nos quieren copiar y a ver si lo empiezan a hacer bien en el próximo ejercicio– ya puso en marcha unas líneas de financiación... que a usted le parece poco 300 millones, y me parece bien que le parezca poco, porque son 600 millones de euros, 100.000 millones de las antiguas pesetas para que nuestras pequeñas y medianas empresas, especialmente, puedan acceder a resolver sus problemas de financiación que les niega el Instituto de Crédito Oficial dependiente del Ministerio de Economía y Hacienda.

Aquí nos dimos cuenta de que el problema no solo era financiar inversión, sino ayudar a reestructurar el pasivo de nuestras pequeñas y medianas empresas. Y por eso pusimos en marcha estas líneas de financiación. Hoy otros nos copian, y, además, lo hacen mal, y poniendo mucho menos dinero del que le correspondería para la pequeña y mediana empresa valenciana.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor Morera Català:

Senyor conseller, molt bé no ho deuen fer vostés perquè, de la renda mitjana en l'any 1998 que teníem els valencians respecte a Espanya –que era el 96%, quasi 97%–, en estos moments la renda respecte a Espanya és del 90,8% de l'any 2007. Hem perdut posicions respecte a Espanya des que vostés governen. Dades de l'INE.

Però parla de la Generalitat de Catalunya. Ahir van arribar a un govern de finançament, el govern de la Generalitat de Catalunya, el tripartit, amb Convergència i Unió. I han acordat no plorar –com fem ací contínuament, com vostés ploren–, sinó un acord que permetrà incrementar substancialment el finançament de Catalunya per a recollir la gestió dels impostos del 50% d'IVA, 50% d'IRPF, 58% d'impostos especials. Això és treballar d'acord amb els interessos del poble de Catalunya. Em pregunte si vostés fan el mateix.

Li pregunte: van a ficar vostés la...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera. Muchas gracias, señor Morera.

Para contestar, tiene la palabra el vicepresidente y honorable *conseller* de Economía.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señora presidenta.

Señor Morera, yo creía que las preguntas, aunque las pudiéramos contestar cualquier miembro del gobierno, eran al presidente de La Generalitat. Ya veo que me las dirige a mí directamente, porque quiere que le conteste yo particularmente.

Tal vez, recordando el debate que tuvimos en esta cámara, cuando comparecí voluntariamente en el mes de julio para ofrecer un pacto a todos los grupos con representación en la misma, para que tuviéramos una misma petición que llevar, no al Gobierno de España, al conjunto de comunidades autónomas y al Gobierno de España, respecto al nuevo modelo de financiación.

La diferencia con Cataluña es que aún estoy esperando que aquí la oposición le diga al gobierno que tiene razón en el planteamiento, que es lo que hay que hacer. Esa es la diferencia con Cataluña. *(Aplaudiments)*

Ustedes vienen aquí... vienen aquí ustedes, no me estoy refiriendo al Grupo Parlamentario Socialista. Ustedes vienen hoy aquí y dicen: «¿Por qué no hacemos exactamente lo mismo?». Porque usted aún no ha contestado a lo que yo le dije en el mes de julio. Y me pueden decir: «Estamos pendientes de que usted, después de reunirse con el Gobierno de España, tal como ofreció, venga aquí y nos cuente las últimas novedades». Y es que estamos pendientes todos, porque no hay últimas novedades, excepto que los presupuestos generales del estado no recogen la revisión del modelo de financiación, no reconocen el millón más de valencianos y aún estamos esperando a que el señor Solbes cumpla con su palabra y llame a las comunidades autónomas en el mes de septiembre, que ya ha acabado, para hablar justo de estos temas.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre la sol·licitud i l'exigència al govern de la nació perquè adopte les mesures necessàries per a fer front a la crisi econòmica

La senyora presidenta:

Presena en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la sol·licitud i exigència al govern de la nació perquè adopte les mesures necessàries per a fer front a la crisi econòmica, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el síndic del Grup Popular, il·lustre diputat senyor Costa.

Señores diputados, les rogaría que despejaran los pasillos y nos permitieran continuar el debate.

El senyor Costa Climent:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Es un día complicado para la Comunidad Valenciana. Es un día complicado porque, una vez más, el presidente del gobierno, Zapatero, ha hecho de los presupuestos, probablemente, el instrumento más agresor contra los intereses